

scénář k pohádce
HONZA A DRAK
pro loutkové divadlo

Napsal: Zdeněk Rosenbaum

Ilustrace: Lenka Procházková

Osoby:

král

princezna

kašpárek

vodník

princ

drak

ježibaba

čert

SCÉNA PŘED OPONOU

Kašpárek:

Ahoj a nazdárek, zdraví vás Kašpárek! Tak už jsem zase tady, abych vás zavedl do pohádky. Ovšem dneska se mnou nemůže každý. Kdo se bojí, ať se radši schová pod židli, zavře oči a zacpe si uši. Protože tam za mnou, v temném lese mezi skalami číhají čert a vodník a ježibaba a taky...

(pokračuje šeptem)

...ze všech nejstrašnější příšera, hrozný a nemilosrdný drak Kruťák. Kdo se mu dostane do spárů, ten se, milánkové, může rozloučit se životem. A teď se mu zrovna do spárů dostal princ Jaroslav! Teda, v jeho kůži bych být nechtěl, i když o mně každý ví, že jsem silný a statečný a...

(něco uslyší a lekne se)

Jejdanánku, slyšeli jste to taky? Jak mu skřípou zuby? Jak si brousí drápy? Jasně, jsem silný a statečný a odvážný...ale právě jsem si vzpomněl, že si musím ještě zaběhnout pro...svačinu a pro...přezůvky a pro...

(upaluje pryč,

opona jde nahoru)

1. obraz

(les s jeskyní, drak
a princ)

Drakova píseň *(zpívá se na melodii Když jsem šel z hub)*

Jsem strašný drak,
zařvu a pak
otevřu tři tlamy,
sním všechny salámy
a masa flák,
nekoukej tak,
jsem přece strašlivý, hladový drak!

Každého sním,
rychle sem s ním,
nemrač se, obloho,
já tu jsem od toho,
je mi fuk čím,
čím se živím,
po jídle vypouštím oheň a dým!

Princ: Tak řekneš mi už konečně, proč jsi mě sem odnesl? Draci přece odjakživa žerou princezny a ne prince. Jsem já princezna?

Drak: Houby z trouby! Draci princezny nežerou a prince samozřejmě taky ne. To jsou jen takové pohádky. Vždyť se na sebe podívej! Co je na tobě pořádného k jídlu? Myslíš, že by strašnému drakovi Kruťákovi stačila k obědu taková jednohubka?

Princ: Ale já jsem myslel...

- Drak:** Myslel, myslel. Tak nemysli. Draci mají rádi úplně jiné věci.
- Princ:** A jaké?
- Drak:** No přece zlato! Zlato, drahé kameny, šperky a vůbec všelijaké poklady. Zlato, zlatíčko, mé potěšeníčko... Mám ho plnou jesky-
ni, heč!
- Princ:** A co s ním děláš?
- Drak:** Co bych s ním dělal, hrom a peklo! Hlídám ho, aby mi ho nikdo neukradl, ty hlupáku! Protože kdyby mi ho někdo ukradl, tak už bych žádné neměl, a byl bych namydlený.
- Princ:** Aha. A co já s tím? Já žádné zlato nemám. Ani šperky.
- Drak:** Ale tvůj tatíček, král Budivoj první, ho má. Má zlatou korunu, zlaté žezlo, zlaté jablko, zlatý trůn a zlaťáků plné truhly.
- Princ:** On ti ho asi taky nebude chtít dát.
- Drak:** Třísky z lísky, to bych se na to podíval! Když mi ho nedá, tak tě sežeru!
- Princ:** Říkal jsi, že prince nežereš.
- Drak:** Cha cha chá! To víš ty, ale ne on!
- Princ:** Ale co když místo zlata pošle nějakého statečného rytíře nebo třeba Honzu, aby mě vysvobodil? Budeš s ním bojovat?
- Drak:** Pecky z kecky, to jsou mi nápady! Já a bojovat. Kdo má zlato, má taky moc a může poroučet, ne? Takže kdyby k tomu náhodou došlo, mám na takové věci lidi... Teda, lidi to zrovna nejsou... Ale co já se tady s tebou vybavuju jako stará bába u mandlu?!
- Princ:** Nechceš si zahrát pexeso?
- Drak:** Blesky z desky! Kdo si myslíš, že jsem? Nějaký průfous z mateřské školky?

Princ: To ne. To by sis uměl vyčistit zuby.

Drak: Tak dost! Jsem strašný drak Kruťák z černých skal pod Kočkobrhem! Mám tři hlavy a sedm metrů dlouhý jazyk...

Princ: A to jako dohromady, nebo v každé hlavě zvlášť?

Drak: Mlč, chocholouši! Mazej do jeskyně – budeme psát dopis tvému královskému otci!

Princ: Máš propisku?

Drak: Už ani slovo, nebo to napíšeš vlastní krví!

(popohání prince a odcházejí ze scény)

2. obraz

(síň královského zámku, král sedí na trůně a má u sebe dopis, přichází Kašpárek)

Král: Ach ouvej, to je neštěstí! Co já si jen počnu? Kdo mi pomůže?

Kašpárek: Když nikdo nemůže a nikdo nechce, co? Je něco nového, pane králi? O tom drakovi? A o Jaroslavovi?

Král: Zrovna mi tadyhle od něho přišel dopis.

Kašpárek: No sláva! Když může psát, taky není sežraný!

Král: Ale bude, jestli prý drakovi nepošlu všechno zlato, co mám. Už jsem vydal rozkazy, aby ho začali nakládat na vůz. Představ si, že chce i mou královskou korunu!

Kašpárek: To je teda fakticky kruťák! A kam mu to máte poslat?

Král: Je tam zpáteční adresa. Jen to přečti, Kašpárku!

Kašpárek: (*čte z obálky*): Strašlivý drak Kruťák, Černé skály pod Kočkobrhem, sluj číslo jedna. To je pěkný kus cesty, pane králi.

(na scénu vbíhá princezna a vrhá se k trůnu)

Princezna: Tatínku!

Král: Honzíku! Totiž Janičko! Kde se tu bereš? Já myslel, že jsi v tom penzionátu, kam jsem tě poslal, aby ses vzdělávala.

Princezna: Jak jsem slyšela, co se stalo Jaroslavovi, hned jsem všeho nechala, vylezla oknem, skočila na koně a spěchala sem.

Kašpárek: Vylezla oknem?

Princezna: No, po prostěradle.

Kašpárek: Skočila na koně?

Princezna: No, on tam tak stál a nikdo u něj nebyl...

Král: Honzo, Honzo... totiž teď už jsi skoro dospělá, a tak si musíš pamatovat, totiž já si musím pomatovat, že se jmenuješ Jana a ne Honza, jak ti říkali, když sis hrála s Jaroslavem, totiž, abys věděl, Kašpárku, tadyhle princezna byla se svým mladším bratrem jedna ruka...a jako z divokých vajec byli.

Kašpárek: Totiž. V tom je ta potíž.

Princezna: Tatínku, to teď není důležité, jak mi kdo říkal, nebo říká. Co je s Jaroslavem?

Král: Odnesl ho drak, dcerunko. A když mu nedám všechno své zlato, tak ho sežere. I s chlupama, jak se píše tady v tom dopise. Ještě, že se toho nedožila maminka!

Princezna: A to se v celém království nenašel nikdo, kdo by ho chtěl vysvobodit?

Král: Nenašel.

Kašpárek: Teda já bych se našel, jenomže...moc jsem nevyrostl a asi bych na draka ani nedosáhl.

Král: Dáme mu zlato a Jaroslav se vrátí.

Princezna: Žádné takové! Nic se mu dávat nebude, vyděračovi! Když se nenašel nikdo jiný, vyřídím si to s ním sama!

Král: Ty, Janičko? To přece nemůžeš...

Kašpárek (*pro sebe*): Neblázni, Honzo!

Princezna: A půjdu! Jen se trochu opláchnu, něco sním a vyrazíme.

Král: Kdo my?

Princezna: Já, tatínku, a tadyhle Kašpárek, když se tak odvážně nabídl.

Kašpárek:

Já jsem se nabídl? Že jsem si toho ani nevšiml. No, asi budu opravdu statečný.

(opona)

3. obraz

(vesnice, princezna, Kašpárek)

- Princezna:** To je zvláštní. Vesnička jako malovaná a nikde ani živáčka. Kam se všichni poděli?
- Kašpárek:** A všimla jste si, princezno, jak se ta malovaná vesnička jmenuje? Ne? Lhota pod Kočkobrhem!
- Princezna:** Aha, tak to už jsme blízko, vid'? A všichni lidé asi utekli ze strachu před drakem.
- Kašpárek:** Já bych taky utekl, kdyby mě nebolely nožičky.
- Princezna:** Tak si chvílku odpočineme. Tady, u rybníčku je tak hezky. Hned bych se vykoukala.
- Kašpárek:** Já bych to nedělal, Honzo... princezno!
- (přistoupí k rybníčku, z něhož se vynoří vodník)*
- Vodník:** Pročpak ji nenecháš, brekekex? Jen ať se vykoupe! Když se někdo koupe, tak se líp topí, abys věděl! Zatáhneš ho nohu a je to.
- Princezna:** Ty nás chceš utopit?
- Vodník:** Chci, nechci, utopím každého, kdo jde touhle cestou do skal. Mám takovou dohodu.
- Princezna:** S drakem, co?
- Kašpárek:** Že se nestydíš, tatrmáne! A stejně se ti to nepovede. Víš, kdo je tohle?

(ukáže na princeznu)

Vodník: Já špatně vidím. Že by babka kořenářka?

Kašpárek: Honza je to, ty mátoho! Ten slavný Honza, co zabíjí draky a vodníky louská jako oříšky!

Vodník: Pět ran do puškvice! Honza! Brekekex... Ale zkusit to budu muset, dohoda je dohoda...

Princezna *(hlubším hlasem)*: Když musíš, tak musíš. Já si jen z kabelky vyndám ten lýkový provaz, který zkrotil hastrmana Kadečku z Budějovic...

Vodník: Kadečku? Z Budějovic? A lýkový, říkáš? Ten pálí jako oheň! Ten vodníci nesnášejí! To radši zmizím! Víte co? Nikdy jsme se neviděli, ano?

(obráťí se a rychle uteče)

Princezna *(vesele)*: Kašpárku, Kašpárku, že se nestydíš takhle lhát!

Kašpárek: Já, jo? Já? A co Kadečka a lýkový provaz? No?

Princezna: Radši půjdeme dál.

(udělají pár kroků, ale utom před nimi přistane ježibaba)

Ježibaba: Stop! Vstup zakázán! Kdo se pohne, zkamení!

Princezna: Jdeme za drakem na návštěvu. Máme pozvánku.

Kašpárek *(stranou)*: Tahle krasavice asi vidí dobře, tu nenachytáme.

Ježibaba: Pan Kruťák nařídil: Nikoho mi sem nepouštěj, babo, tak nikoho nepouštím. Ani za pytel lentilek.

Princezna: Ledaže bychom uhodli hádanku.

Ježibaba: Jakou hádanku? O tom pan Kruťák nic neříkal. A tu byste stejně neuhodli! Nikdo na světě ji neuhodne!

Princezna: Schválně!

Ježibaba

(chvíli váhá): No tak dobře! Dvě kukačky vedle sebe sedí, jedna druhou neuvidí. Co je to?

Kašpárek:

To jsou kukačky se zavřenýma očima, asi.

Princezna:

Ba ne, ale dobře jsi mi napověděl, Kašpárku. Oči jsou to!

Ježibaba:

Sec mazec, jak jsi to uhodla? Teď vás musím pustit. To abych se před panem Kruřákem už radši ani neukazovala.

(baba odletí)

Princezna:

Tak rychle, Kašpárku! Jdeme!

Kašpárek:

Taková lehká hádanka... to já kdybych ti dal hádanku! Hele, třeba: Je to kulaté, sladké a nedobytné, co je to?

(ale princezna už je na odchodu a neposlouchá ho)

Palačinka pobitá plechem!

(pospíchá za princeznou)

4. obraz

(les s jeskyní,
čert a drak)

Čert: Koukněte, pane drak, mě už to nebaví. Já bych se radši vrátil do pekla. Ble ble ble.

Drak: Ani omylem. Máme dohodu, že mě budeš bránit, kdyby po mně někdo šel.

Čert: Takového by už přece utopil vodník. Nebo uhádala ježibaba. Nebo byste si s ním poradil sám. Jste přece tříhlavý a krutý. Ble ble.

Drak: O to se nestarej, dostal jsi zaplaceno, tak mlč. A radši si nabrus rohy!

Čert: Zaplaceno jsem zatím nedostal.

Drak: Sýry z díry! Přece nepochybuješ o mém slově?! Že tě kousnu!

Čert: Schovejte si to na nepřitele. Mně se zdá, že už se blíží!

(poslouchají, z lesa doléhá hřmot a rámus, pak se zpoza kulis ozvou i hlasy)

Princezna *(hlubokým hlasem):* Generále, podejte hlášení!

Kašpárek *(hodně změněným hlasem):* Oblehli jsme drakův úkryt. Máme 130 vojáků, dvacet kanónů, jednoho mechanického drakobijce a past na čerty!

Čert: Přece do sebe nenechám pálit kanóny! Přece nepolezu do pasti! Čert má taky rád život! Nashle, šéfe! Já mizím! Ble ble!

(ztratí se)

Princezna: A co potahy?

Kašpárek: Na drakovy poklady je připraveno šest vozů a šedesát koní!

Princezna: V pořádku, generále, za chvíli zaútočíme!

Drak *(celý zkoprnělý):* Zuby z huby, to jsme si nedomluvili, tohleto! Já s nimi budu bojovat, kočkovat se s nějakým drakobijcem a oni mi zatím za zády seberou všechno zlato! Okradou mě, chudáčka dráčka!

Princezna: Připravte se!

Drak *(ustupuje a couvá):* Tak to ne. Takhle by to nešlo. Radši všechno strčím do pytle... tam by se to nevešlo... do povlaku z peřiny, hodím si to na záda a ukrutně rychle... zas tak rychle to asi nepůjde... popeláším někam jinam. Někam hodně daleko...

(jakmile odejde, na scénu vstoupí princezna s Kašpárkem)

Kašpárek: To byla teda povedená taškařice! Vy jste, princezno, mluvila, jako byste měla hlavu v troubě!

Princezna: Tys byl daleko strašnější, jak jsi hučel do toho dutého stromu! Ale hlavně, že to fungovalo.

Kašpárek: Ten upaloval, Kruťák fruťák! Ale třeba tu něco zapomněl, co by se mi hodilo... zlaté rolničky, nebo tak.

Princezna *(nevšímá si ho):* Jaroslave! Kde jsi?

(princ se vynoří z jeskyně)

Princ: Honzo! Sestřičko! Já věděl, že mě v tom nenecháš!

Princezna: To se ví, že ne! Přece jsme si vždycky pomáhali.

Princ: Když jsme byli malé děti

Princezna: A tak to zůstane, to ti slibuju. I když vyrosteme ještě víc...

Princ: A budem úplně dospělí... Slibuju.

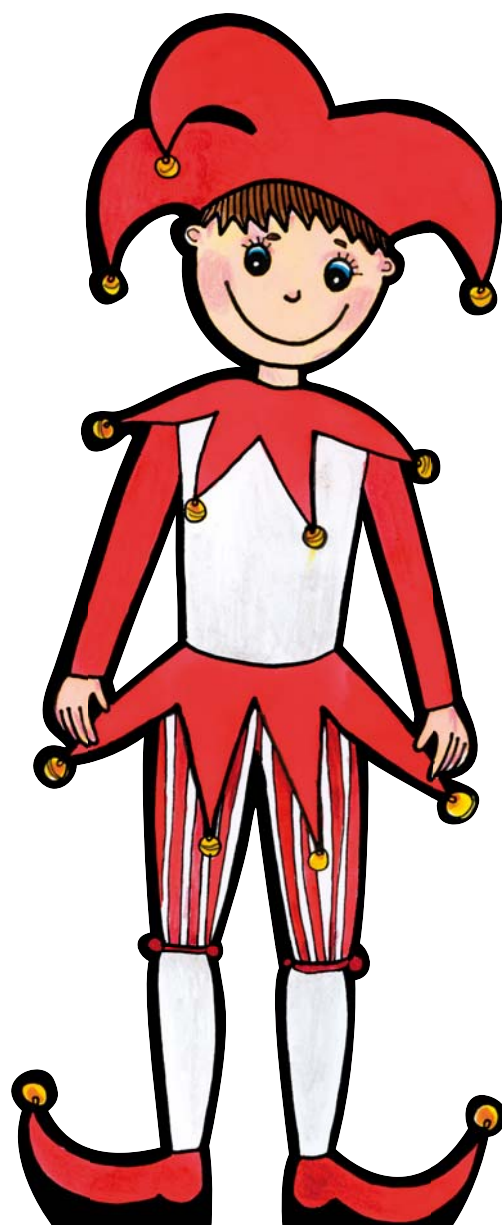
Kašpárek: Já už teda nevyrostu ani o kousek. To vám taky slibuju!

Kašpárkova píseň (*zpívá se na melodii Když jsem byl maličký pacholíček*)

Nemusím být velký jako oni,
oni jsou zas menší nežli sloni,
/: kdo všechno chce zvládnout hravě,
musí mít především něco v hlavě! :/

OPONA

Scénář k pohádce Honza a drak

Text: © Zdeněk Rosenbaum

Ilustrace: © Lenka Procházková, www.obrazkovyostrov.cz

Sazba a grafická úprava: Pavla Zimmermannová, pavla.xy@centrum.cz

Nakladatelství: Hyperion s. r. o., www.kufrik.cz

2008

